

[Henning Rasmussen]

Det andet – og vigtigste – jeg vil kommentere, er hr. Thor Pedersens påstand om, at indenrigsministeren havde lovet, der ville komme en anden kommunal udligning, samtidig med at man fjernede bloktilskuddet. Det er ikke sandt, hr. Thor Pedersen. Indenrigsministeren har tværtimod skrevet, at man trygt kan gennemføre den lovgivning, der er til tredje behandling i dag, fordi der ikke vil blive ændret ved den byrdefordeling, den er udtryk for, at det er det stik modsatte af, hvad hr. Thor Pedersen siger.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Når hr. Thor Pedersen heroppefra kan hævde, at omlægningen fra refusioner til bloktilskud er en socialt retfærdig handling, har jeg lyst til at fortælle resten af folketinget om et af bilagene, nemlig det bilag, hvor man vurderer konsekvenserne for den enkelte kommune ved omlægning fra refusion til bloktilskud. Lad mig nævne tre helt tilfældige kommuner som f.eks. Gentofte, Søllerød og Ballerup. Gentofte får ved omlægningen forøget sine udgifter med 200 mill. kr. og sine bloktilskud med 208 mill. kr.; Gentofte tjener på det.

Søllerød får forøget sine udgifter med 58 mill. kr. ved at miste refusioner, men får forøget sine bloktilskud med 77 mill. kr.

Et andet eksempel: Ballerup får forøget sine udgifter som følge af, at man fjerner refusionerne, med 116 mill. kr., men får kun 101 mill. tilbage.

Man kan altså i hvert fald af disse tre eksempler se, at Søllerød og Gentofte tjener på ordningen, Ballerup taber på ordningen. Jeg kan nævne masser af andre eksempler fra listen. At hævde, at dette her er socialt retfærdigt, er simpelt hen det rene vrøvl.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Jeg bliver stadig nødt til at minde om, at det er punkt 5 på dagsordenen, vi diskuterer.

(Kort bemærkning).

Thor Pedersen (V):

Til hr. Erik B. Smith må jeg sige, at der er tale om fordeling efter objektive kriterier. Det kan betyde, at de, der ligger under gennemsnittet, kan få en relativ fordel, mens de,

der ligger over gennemsnittet, kan få et relativt tab. Det er vilkårene, når man fordeler efter objektive kriterier og ikke giver refusion efter de enkelte hovedkonti.

(Kort bemærkning).

Erik B. Smith (S):

Det objektive kriterium, man har fordelt efter, er følgende: kommuner med et højt socialt niveau taber på ordningen, kommuner med et lavt socialt niveau tjener på ordningen. Sådan er det, og al anden snak er urigtig.

Ole Vig Jensen (RV):

Som et opmuntrende indslag i hr. Henning Rasmussens trøstesløse verden vil jeg henvise til betækningsbidraget fra socialdemokratiet, hvor det siges: når regeringen endelig følger socialdemokratiets henstilling om at ændre byrdefordelingen mellem kommunerne ved i højere grad at fordele udligningspenge efter sociale kriterier til gavn for hårdt ramte kommuner – her ligger jo lidt af en anerkendelse – er det ærgerligt, at det kun retter op på nye skævheder og ikke på gamle. Men sådan forholder det sig jo ikke. Netop ved at vi ændrer de sociale kriteriers vægt, giver vi mulighed for at hjælpe de kommuner, der har et stort socialt udgiftsbehov.

Der er altså ikke belæg for, at skævhederne bliver større. Tværtimod forholder det sig sådan, at de traditionelt svage kommuner bliver hjulpet af denne ordning; de vinder på denne ordning. Hr. Henning Rasmussen ved også selv, at de omkring 40–50 svage stillede kommuner henter penge hjem på denne ordning, og jeg skal endnu en gang erindre om, at Københavns kommune henter 120 mill. kr. ved denne ordning.

Endelig er det også sådan, at vi med denne omlægning fratager de velstående kommuner et gode derved, at de ikke delvis kan statsfinansiere deres udbygning af serviceydelserne, for det er jo sandheden, og hr. Henning Rasmussen ved også, af en række kommuner netop har udnyttet den mulighed, der ligger i statsrefusionerne.

Endelig må man sige om de ændringer, vi nu gennemfører, at de har det samme formål som tidligere ændringer af byrde- og opgavefordelingen, nemlig at vi nu yderligere knyt-